

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/198/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312215901
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1312215901.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou: JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci žalobcu: R.. O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X/A, M. Q., zast. JUDr. Beatrica Babačová, advokátka, Hlavná 43, Šamorín, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom obrany SR, IČO: 30 845 572, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.
- II. Súd žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. a/ Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 20.9.2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 1.350.000 eur titulom náhrady škody a nemajetkovej ujmy za vydané nezákonné rozhodnutia a nesprávny úradný postup v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci.

b/ Skutkovo žalobca odôvodnil žalobu tým, že dňa 31.07.2006 mu bol doručený personálny rozkaz riaditeľa Vojenského obranného spravodajstva Ministerstva obrany SR (ďalej len „VOS MO SR“) č. V-60 zo dňa 31.07.2006, ktorým bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odvolaný z funkcie. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca ministrovi obrany SR, ktorý svojím rozhodnutím č. VS100-955-3/2006 zo dňa 04.09.2006 odvolanie žalobcu zamietol ako neodôvodnené a potvrdil rozhodnutie č. V-60 zo dňa 31.07.2006. Proti rozhodnutiu ministra obrany SR podal žalobca žalobu na Krajskom súde v Bratislave, ktorý súd rozhodnutím č.k. 2S/401-06-42 zo dňa 11.06.2008 napadnuté rozhodnutie ministra obrany SR č. VS-955-3/2006 zo dňa 04.09.2006 a personálny rozkaz riaditeľa VOS MO SR č. V-60 zo dňa 31.07.2006 potvrdil a žalobu žalobcu zamietol. Proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave podal žalobca odvolanie na Najvyšší súd SR (ďalej len „NS SR“), ktorý svojím rozhodnutím č.k. 1Sžo/186/2008 zo dňa 20.10.2009 z dôvodu nezákonnosti rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.06.2008 zmenil tak, že rozhodnutie ministra obrany SR zo dňa 04.09.2006, ako i personálny rozkaz riaditeľa VOS MO SR zo dňa 31.07.2006 zrušil a vec im vrátil na nové prejednanie. Z dôvodu, že MO SR vôbec nekonal, žalobca dňa 23.12.2010 podal na Krajskom súde v Bratislave žalobu na nečinnosť napadnutého správneho orgánu vedený pod č.k. 2S 365/2010, ktorý vec postúpil NS SR, ktorý vydal rozhodnutie č.k. 6Sžnč/6/2011 zo dňa 26.10.2011, ktorým uložil žalovanému povinnosť konať a vydať rozhodnutie v správnom konaní začatom dňa 31.07.2006 do 30 dní od doručenia uznesenia. Príslušný správny orgán MO SR ďalej nekonal, po trestnom oznámení podanom žalobcom pre podozrenie zo spáchania zločinu zneužitia právomoci verejného činiteľa, keďže MO SR ako príslušný správny orgán v zmysle uznesenia NS SR zo dňa 26.10.2011 nekonal, bolo žalobcovi doručené rozhodnutie riaditeľa VOS MO SR č. 75/2012 zo dňa 22.03.2012, ktorým bolo začaté

správne konanie vo veci odvolania žalobcu z funkcie vo VOS zastavené podľa § 30 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1967 Z.z. o správnom konaní v znení neskorších predpisov z dôvodu, že odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

Dňa 31.07.2006 bolo voči žalobcovi na základe doručeného písomného oznámenia ministra obrany SR č. VS 100-814/2006 zo dňa 26.07.2006 začaté správne konanie o ukončení jeho dočasného vyčlenenia na plnenie úloh organizačných zložiek VOS a súčasne začaté správne konanie o jeho premiestnení do podriadenosti náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR. Súčasne dňa 31.07.2006 bol žalobcovi doručený personálny rozkaz ministra obrany SR č. V-39 zo dňa 31.07.2006, proti ktorému podal žalobca rozklad, ktorý minister obrany SR svojím rozhodnutím č. VS 100-955-2/2006 zo dňa 04.09.2006 zamietol a potvrdil personálny rozkaz č. V-39 zo dňa 31.07.2006. Krajský súd v Bratislave z dôvodu podanej žaloby žalobcom o preskúmanie rozhodnutia ministra obrany SR zo dňa 04.09.2006 svojím rozsudkom č.k. 1S/402/2006-53 zo dňa 03.10.2008 napadnuté rozhodnutie ministra obrany v celom rozsahu zrušil a vec vrátil žalovanému na nové prejednanie. Dňa 26.02.2009 minister obrany SR vydal rozhodnutie č. VS 100-47-4/2009, ktorým zmenil personálny rozkaz č. V-39 zo dňa 31.07.2006, ktoré rozhodnutie zo dňa 26.02.2009 napadol žalobca žalobou o preskúmanie zákonnosti na Krajskom súde v Bratislave, ktorý rozsudkom č.k. 4S/79/2009-132 zo dňa 03.09.2010 zrušil rozhodnutie ministra obrany zo dňa 26.02.2009 a vec vrátil na nové konanie. Z dôvodu nečinnosti MO SR podal žalobca na Krajskom súde v Bratislave žalobu na nečinnosť napadnutého správneho orgánu MO SR, ktorá vec vedená pod č.k. 2S 362/2010 bola postúpená na NS SR, ktorý rozhodnutím č.k. 6Sžnč/2/2011 zo dňa 28.09.2011 uložil žalovanému povinnosť konať a vydať rozhodnutie v správnom konaní začatom dňa 31.07.2006 v lehote 60 dní od doručenia uznesenia. Príslušný správny orgán MO SR v lehote 60 dní nevydalo žiadne rozhodnutie, po podanom trestnom oznámení žalobcom pre podozrenie zo spáchania zločinu zneužitia právomoci verejného činiteľa bolo mu bezprostredne doručené rozhodnutie ministra obrany SR č. 74/2012 zo dňa 21.03.2012, ktorým bolo uvedené správne konanie vo veci ukončenia dočasného vyčlenenia žalobcu na plnenie úloh organizačnej zložky VOS a premiestnenia do podriadenosti náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR zastavené podľa § 30 ods. 1 písm. h/ zák. č. 71/1967 Z.z. z dôvodu, že odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

Žalobca poukázal na skutočnosť, že na základe týchto nezákonných rozhodnutí ministra obrany SR a riaditeľa VOS MO SR (č. V- 60 z 31.07.2006, č. VS100-955-3/2006 z 04.09.2006, č. 75/2012 z 22.03.2012, č. V-39 z 31.07.2006, č. VS100-955-2/2006 z 04.09.2006, č. VS100-47-4/2009, č. 74/2012 z 21.03.2012) boli vydané i ďalšie personálne opatrenia voči žalobcovi : Personálny rozkaz náčelníka Generálneho štábu OS SR č. 1395 zo dňa 03.08.2006 o zaradení do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov dňom 01.08.2008; správne konanie o prepustení zo služobného pomeru začaté náčelníkom Generálneho štábu OS SR zo dňa 07.08.2006, ktoré bolo následne zastavené náčelníkom Generálneho štábu OS SR č.p. PÚ-24-25/2006 -CPC zo dňa 10.11.2006; správne konania na ustanovenie do funkcie starší vojenský poradca Odboru prípravy na zastúpenie vo veliteľstvách NATO Personálneho úradu Štábu personálneho manažmentu GŠ OS SR začaté 25.10.2006 a ukončené ustanovením do funkcie Personálnym rozkazom č. 1723 zo dňa 30.10.2006; správne konanie o prepustení zo služobného pomeru oznámené poštou počas žalobcovej PN dňa 18.12.2006, Personálny rozkaz náčelníka Generálneho štábu OS SR č. 2221 zo dňa 20.12.2006 o prepustení zo služobného pomeru, ktoré bolo zrušené ministrom obrany z dôvodu odvolania podaného žalobcom; opakované prepustenie zo služobného pomeru na základe rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu OS SR č. 986 zo dňa 09.07.2007.

c/ Z dôvodu vydaných rozhodnutí NS SR a Krajským súdom v Bratislave, na základe ktorých došlo k preukázaniu nezákonného a nesprávneho postupu príslušných správnych orgánov si žalobca podal písomnú Žiadosť o prejednanie náhrady škody zo dňa 29.01.2010 v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov na MO SR, , na ktorý reagovalo MO SR listom zo dňa 01.03.2012, v ktorom žalobcovi bolo okrem iného oznámené, že k uplatneným nárokom na náhradu škody bude možné zaujať stanovisko až po právoplatnom skončení súdneho konania na Krajskom súde v Bratislava č.k. 4S 79/09, ktorého predmetom bolo preskúmanie rozhodnutia ministra obrany. Z dôvodu nečinnosti žalovaného žalobca opakovane požiadal žalovaného listom zo dňa 20.12.2012 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, v súlade s § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorú si uplatnil ako nemajetkovú ujmu 1.350.000 eur a súčasne žiadal o verejné ospravedlnenie z dôvodu, že už konštatovanie porušenia práva pre žalovaného v tom čase nebolo dostatočným zadosťučinením. Žalovaný na návrh žalobcu nereagoval.

d/ Podľa žalobcu je nepochybné, že uvedeným nezákonným rozhodnutím ministra obrany SR a jeho nesprávnym úradným postupom bolo žalobcovi ukončené dočasné vyčlenenie v organizačnej zložke VOS MO SR a bol žalobca premiestnený do podriadenosti náčelníka Generálneho štábu ozbrojených

síl SR, súčasne ho riaditeľ VOS MO SR nezákonným vydaným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom odvolal z dovtedy zastávanej funkcie riaditeľa úradu VOS MO SR. Uvedené rozhodnutia v čase ich vydania neobsahovali odôvodnenie ohľadne dôvodu takého konania príslušných správnych orgánov, správne konania boli začaté nie z vlastného podnetu, ale z podnetu iného účastníka konania - zastupujúceho zástupcu riaditeľa VOS MO SR V. N.. Všetky vydané personálne rozhodnutia prijaté voči žalobcovi sú neplatné minimálne od momentu, keď takýto stav nezákonnosti vydaného rozhodnutia zistil NS SR vydaním svojho rozsudku č.k. 1Sžo/186/2008 zo dňa 20.10.2009. Nezákonným premiestnením, zaradením žalobcu do personálnej zálohy, následným ustanovením do inej funkcie a v neposlednom rade aj nezákonným prepustením žalobcu z ozbrojených síl bol tento ukrátený na dovtedy priznanom funkčnom plati.

Výška služobného platu žalobcu ako riaditeľa úradu VOS bola v čase nezákonného rozhodnutia o odvolaní z funkcie cca 2.600 eur mesačne, čo za rok činí 31.200 eur a za 6 rokov márneho snaženia sa o nápravu nezákonného rozhodnutia na nesprávneho úradného postupu predstavuje škodu 187.200 eur, nehovoriac o tom, že ak by k nezákonnému zásahu nedošlo, žalobca by naďalej vykonával svoju dovtedajšiu funkciu, nakoľko sa na príslušníkov -profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR v zmysle zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR v znení neskorších predpisov, nevzťahovalo žiadne vekové či iné obmedzenie. Súčasne žalobcom požadovaná výška nemajetkovej ujmy zohľadňuje jeho psychické a osobné útrapy, ktoré bol povinný znášať pri takomto postupe zo strany príslušného správneho orgánu, ktorý stav sa nepriaznivo odzrkadlil aj na zdravotnom stave žalobcu a zo zvýšených stresov a nervozity má od uvedeného obdobia identifikovaný zvýšený stupeň diabetes. Postup žalovaného a prenasledovanie ho poznačila jeho záver profesionálnej kariéry profesionálneho vojaka. Prácu vo VOS považuje žalobca za celoživotné poslanie, v štátnej službe odpracoval a prežil veľkú časť aktívneho pracovného života 28 rokov, bol za kvalitný, vzorný, čestný, disciplinovaný a statočný výkon štátnej služby odmeňovaný, disciplinárne potrestaný nebol.

2. Žalobca k žalobe pripojil na preukázanie svojich tvrdení listinné doklady: Personálny rozkaz riaditeľa VOS MO SR č. V-60 zo dňa 31.07.2006, rozhodnutie ministra obrany SR č. VS 100-955-3/2006 zo dňa 04.08.2006, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/401/06-42 zo dňa 11.06.2008, rozsudok NS SR č.k. 1Sžo/186/2008 zo dňa 20.10.2009, uznesenie NS SR č.k. 6Sžnč/6/2011 zo dňa 26.10.2011, rozhodnutie riaditeľa VOS MO SR č. 75/2012 zo dňa 22.03.2012, personálny rozkaz ministra obrany SR č. V-39 zo dňa 31.07.2006, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/402/2006-53 zo dňa 03.10.2008, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/79/2009-132 zo dňa 03.09.2010, uznesenie NS SR č.k. 6Sžnč/2/2011 zo dňa 28.09.2011, rozhodnutie ministra obrany SR č. 74/2012 zo dňa 21.03.2012, personálne rozkazy náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. 1395 zo dňa 03.08.2006, č. 1723 zo dňa 30.10.2006, č. 2221 zo dňa 20.12.2006, č. 986 zo dňa 09.07.2007, Oznámenie Personálneho úradu Bratislava, náčelníkom Generálneho štábu ozbrojených síl SR žalobcovi zo dňa 07.08.2006 o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, rozhodnutie MO SR č. OÚ 22-87/2007 zo dňa 13.06.2007, Žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 29.01.2010 s podacím lístkom a odpoveďou žalovaného k žiadosti zo dňa 01.03.2010, Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 20.12.2010 s podacím lístkom, rozhodnutie MO SR č. VS 100-955-3/2006 zo dňa 04.09.2006, rozhodnutie MO SR č. VS 100-47-4/2006 zo dňa 26.02.2009, rozhodnutie MO SR č. VS 100-955-2/2006 zo dňa 04.09.2006.

3. a/ Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Z ustanovení § 1, §2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. d/, § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že štátny orgán zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom podľa tohto zákona iba vtedy, ak k vydaniu nezákonného rozhodnutia alebo k nesprávne úradnému postupu došlo pri výkone verejnej moci. V prejednávanej veci Ministerstvo obrany SR nevystupovalo a nekonalo ako orgán verejnej moci, ale ako zamestnávateľ, pretože sa jednalo o typický pracovný vzťah medzi zamestnávateľom a zamestnancom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 346/2005 Z.z. a v danom prípade nemohlo dôjsť k nesprávne úradnému postupu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Pojem „verejná moc, resp. orgán verejnej moci“ definoval vo svojom náleze Ústavný súd ČSFR sp. zn. ÚS 191/92 z 09.06.1992 tak, že „verejnou mocou je taká moc, ktorá autoritatívne rozhoduje o právach a povinnostiach subjektov, či už priamo alebo sprostredkované. Subjekt, o ktorého právach alebo povinnostiach rozhoduje orgán verejnej moci, nie je v rovnoprávnom postavení s týmto orgánom a obsah rozhodnutia tohto orgánu nezávisí od vôle subjektu. Verejnú moc vykonáva štát predovšetkým prostredníctvom orgánov moci zákonodarnej, výkonnej a súdnej a za určitých podmienok ju môžu vykonávať aj prostredníctvom iných orgánov.

Kritériom pre určenie či iný subjekt koná ako orgán verejnej moci je skutočnosť, či konkrétny subjekt rozhoduje o právach a povinnostiach iných osôb a tieto rozhodnutia sú štátnou mocou vynútiteľné, či môže štát do týchto práv a povinností zasahovať⁴⁴. S poukazom na § 12 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov, iba v prípade, ak by konajúci orgán vykonával kompetencie podľa § 12, konal by ako orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci.

b/ Ani v prípade, ak by sa na prejednávajúcu vec vzťahoval zákon č. 514/2003 Z.z., neboli by splnené ďalšie predpoklady zodpovednosti za škodu, resp. nemajetkovú ujmu v peniazoch:

- Príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom: v súvislosti s priebehom služobného pomeru žalobcu došlo síce k vydaniu viacerých personálnych rozhodnutí, avšak zrušené boli len dve rozhodnutia, a to Personálne rozkazy riaditeľa VOS č. V-60 z 31.07.2006, ktorým bol žalobca odvolaný z doterajšej funkcie a č. V-39 z 31.07.2006 ktorým bolo žalobcovi ukončené dočasné vyčlenenie na plnenie úloh organizačných zložiek VOS a zároveň bol premiestnený do podriadenosti náčelníka GŠ OS SR, nezákonnosť ostatných rozhodnutí tvrdí len žalobca. Okrem personálnych rozkazov č. V-39 a č. V-60 neboli iné rozhodnutia nikdy zrušené ani zmenené, sú stále právoplatné a vykonateľné, teda nie sú splnené podmienky na uplatnenie práva podľa § 6 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Rovnako nebol kvalifikovane preukázaný ani nesprávny úradný postup. Z platnej právnej úpravy nevyplýva právna povinnosť žalovaného po zrušení personálnych rozkazov č. V-39 a V-60 zrušiť všetky následne vydané personálne rozhodnutia. Odvolanie, podnet na podanie protestu prokurátora a žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia môže podať len účastník konania a nie orgán, ktorý ho vydal. Ak žalovaný takto nekonal, nemohlo sa jednať o nesprávny úradný postup. Obnovu konania môže nariadiť orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni len v prípade, ak je splnená niektorá z podmienok uvedených v § 62 ods. 1 písm. a/ až e/ Správneho poriadku a ak je na preskúmaní rozhodnutia všeobecný záujem. Hmotnoprávnou podmienkou na zrušenie rozhodnutia v rámci preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku je, že bolo vydané v rozpore so zákonom, VZP alebo VZN, nestačí len tvrdenie, že došlo k vydaniu rozhodnutia v rozpore s právnym poriadkom. Aj za predpokladu, žeby dôvody na nariadenie obnovy konania lebo preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania boli dané, je to irelevantné vzhľadom na márne uplynutie 3-ročnej premĺčacej lehoty, objektívne preukázanie prípadného nesprávneho úradného postupu tak nie je možné. Preto neboli dané dôvody na zrušenie personálnych rozhodnutí vydaných správnym orgánom žalovaného následne po vydaní personálnych rozkazov č. V-39 a č. V-60, a to ani v prípade, ak by žalobca dal podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, teda nemohlo dôjsť ani z tohto dôvodu k nesprávnemu úradnému postupu.

- Dočasné vyčlenenie profesionálneho vojaka pre potreby VOS nie je inštitútom zaručujúcim celoživotné poslanie, na čo sa žalobca odvoláva. Získanie disciplinárnych odmiern, kvalitný, čestný, vzorný, statočný výkon štátnej služby nezaručuje celoživotné pôsobenie vo VOS. Je zavádzajúce tvrdenie žalobcu, že pokiaľ by nebol realizovaný personálny zámer so žalobcom zo strany riaditeľa VOS a ministra obrany SR, žeby do dnešného dňa vykonával svoju funkciu.

c/ Žalobca by mohol mať nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s dvoma zrušenými rozhodnutiami len do riadneho skončenia jeho služobného pomeru 09.07.2007. Žalovaný uznal zodpovednosť za rozdiel na služobnom plati žalobcu vo výške 2.525,49 eur netto za obdobie od neplatného skončenia dočasného vyčlenenia žalobcu 31.07.2006 do skončenia jeho služobného pomeru 09.07.2007. Nárok žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy 1.350.000 eur žalovaný neuznal, nakoľko s poukazom na § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. nemajetková ujma v peniazoch sa uhrádza len vtedy, ak v súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je vzhľadom na spôsobenú ujmu dostatočným zadostučiniením a vzniknutú ujmu nie je možné uspokojiť inak. Existencia skutočnej škody vylučuje možnosť úhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Skutočná škoda vzniknutá žalobcovi mala byť žalovaným uhradená.

4. V priebehu konania na pojednávaní dňa 11.09.2005 vzal žalobca žalobu v časti zaplatenia sumy 5.465,34 eur späť z dôvodu, že táto suma mu bola žalovaným vyplatená z titulu odchodného na náhrady za výsluhový dôchodok. Žalovaný s čiastočným späťvzatím súhlasil, preto tunajší súd uznesením č.k. 21C 198/2012-247 zo dňa 24.09.2015 v tejto časti konanie zastavil a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2015.

5. Predmetom prejednávanej veci teda zostal nárok žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy 1.000.000 eur a ušlého zisku 344.534,66 eur, ako doplatku platu od 10.07.2007 do 31.08.2015 na služobnom plate a platových náležitostiach (čl. 245 - prednes zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 11.09.2015).

6. Súd výzvami zo dňa 08.04.2019, 06.07.2019, 02.01.2020 opakovane žalobcu vyzýval na riadnu špecifikáciu požadovaného ušlého zisku 344.534,66 eur, ako i na špecifikáciu nároku týkajúcu sa aj skutkových zdôvodnení náhrady nemajetkovej ujmy požadovanej vo výške 1.000.000 eur. Žalobca reagujúc až na výzvu zo dňa 02.01.2020 podaním doručeným súdu dňa 29.01.2020, ušlý zisk 344.534,66 eur odvíjal žalobca od priznaných a dosiahnutých platových a iných finančných náležitostí, ktoré mu naposledy patrili v roku 2007, kedy mal byť priznaný hodnostný plat plukovníka v 17. platovom stupni vo výške 2.075,50 eur, príplatok príslušníka Vojenského spravodajstva vo výške 30% jeho hodnostného platu, okrem tohto mal opakovane niekoľkokrát v roku priznanú a vyplatenú odmenu podľa § 138 ods. 1 písm. l/ zákona č. 346/2005 Z.z. (ročne cca 30.000 - 40.000 eur), ďalej príspevok na bývanie a patrili mu aj „naturálne náležitosti“ a poberal aj tzv. spravodajskú odmenu príslušníka VOS, ktoré všetky vyššie uvedené náležitosti od roku 2007 od doby nezákonného odvolania žalobcu zo svojej funkcie a jeho nezákonného prepustenia boli žalobcom ustálené vo výške 344.534,66 eur. Z dôvodu, že požadovaný ušlý zisk nebol žalobcom opätovne riadne špecifikovaný a tento nedokázala špecifikovať na pojednávaní ani jeho nová právna zástupkyňa, žalobca dodatočným podaním doručeným súdu dňa 01.03.2020 žiadal súd pripustiť zmenu žaloby v časti špecifikácie nároku ušlého zisku v tom smere, že žalobca si uplatnil náhradu za vzniknutý ušlý zisk - za nevyplatenú mzdu, ktorá mu mala byť za obvyklých okolností žalovaným uhradená v stanovenom výplatnom termíne počas jeho riadne trvajúceho služobného pomeru profesionálneho vojaka vo výške ustálenej v roku 2006 v sume 2.270 eur podľa doručeného písomného oznámenia žalobcovi zo dňa 25.09.2006 o výške priznaného služobného platu profesionálneho vojaka podľa § 138 ods. 6 zákona č. 346/2005 Z.z. Žalobca si preto uplatnil nárok na úhradu ušlého zisku v celkovej sume 340.508 eur, a to konkrétne za obdobie od júla 2007 do decembra 2019 vrátane po 2.270 eur mesačne s príslušenstvom za každý jednotlivý mesiac. Z dôvodu rozporu so zásadou hospodárnosti konania a vzhľadom na skutočnosť, že výsledky doterajšieho dokazovania by nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe, súd návrh na pripustenie zmeny žaloby zamietol na pojednávaní dňa 30.06.2020.

7. Žalovaný k vyjadreniam žalobcu k uplatnenému ušlému zisku uviedol, že v súvislosti s priebehom štátnej služby žalobu ako profesionálneho vojaka ozbrojených síl SR došlo k vydaniu viacerých personálnych rozhodnutí, avšak zrušené boli len: Personálny rozkaz riaditeľa VOS č. V-60 z 31.07.2006 v spojení s rozhodnutím ministra obrany SR č. VS100-955-3/2006 z 04.09.2006, ktorým bol zmenený Personálny rozkaz riaditeľa VOS č. V-60 z 31.07.2006 a žalobca bol odvolaný (rozsudok NS SR č. 1Sžo/186/2008 z 20.10.2009) ; potvrdzujúce rozhodnutie ministra obrany SR č. VS-100-955-2/2006 z 04.09.2006, ktorým bol potvrdený Personálny rozkaz ministra obrany SR č. V-39 z 31.07.2006 (rozsudok KS BA č.k. 1S 402/2006-53 z 03.10.2008); rozhodnutie ministra obrany SR č. VS-100-47-4/2009 z 26.02.2007, ktorým bol zmenený Personálny rozkaz ministra obrany SR č. V-39 z 31.07.2006 a bolo zároveň ukončené dočasné vyčlenenie žalobcu na plnenie úloh organizačných zložiek Vojenského spravodajstva (rozsudok KS BA č. 4S 79/2009-132 z 03.09.2010).

Personálnym rozkazom náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. 986 zo dňa 09.07.2007 bol žalobca dňom 09.07.2007 prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, voči ktorému rozkazu nepodal žalobca opravný prostriedok a tento nadobudol právoplatnosť 25.07.2007. Od 09.07.2007 žalobca nie je v služobnom pomere profesionálneho vojaka ozbrojených síl SR.

Žalovaný ďalej poukázal na Žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 29.01.2010, ktorým žalobca navrhol, aby Úrad Vojenského sociálneho zabezpečenia Bratislava opätovne prepočítal a priznal uvedené dávky sociálneho zabezpečenia podľa osobitného zákona (odchodné a výsluhový dôchodok) a v prípade, ak takýto postup pri náhrade tejto spôsobenej škody by nebolo akceptovateľné, žalobca si uplatnil ako ušlý zisk na výsluhovom dôchodku a odstúpnom škodu 50.000 eur a to z celkovo uplatňovanej škody 353.724,24 eur. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 20.12.2010 si žalobca zase uplatnil nemajetkovú ujmu 1.350.000 eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobcov nárok na náhradu ušlého zisku v zmysle Žiadosti zo dňa 29.01.2010 podmienený opätovným prepočítaním a priznaním odchodného a výsluhového dôchodku bolo zo strany Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia realizované a nárok žalobcu bol v tomto smere v priebehu tohto súdneho konania uspokojený.

Nárok, ktorého zmenu žiadal žalobca pripustiť vo výške 340.508 eur za obdobie od 09.07.2004 do 31.12.2019, žalobca predbežne neprerokoval vo výške pôvodne uplatňovanej 344.534,66 eur, čím

nesplnil procesnú podmienku konania pred súdom. Navyše v čase od 09.07.2006 do 31.12.2019 ani nárok na ušlý zisk žalobcovi nemohol ani vzniknúť, nakoľko bol zákonne dňa 09.07.2007 prepustený zo služobného pomeru a taktiež absentuje príčinná súvislosť medzi údajným nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a škodou - ušlým ziskom, nakoľko vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť bezpečne preukázaný a bezprostredný aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 177/08 z 29.01.2009.

K uplatňovanej nemajetkovej ujme žalovaný uviedol, že túto žalobca odvíjal od finančných príjmov, ktoré by dosiahol od roku 2006 do 2020 a ktoré by mu patrili, keby k nezákonnému zásahu zo strany správneho orgánu nedošlo, pričom si nemajetkovú ujmu uplatňuje za psychické útrapy, vážne následky poškodenia povesti žalobcu v jeho pracovnom a osobnom živote a vzniknutú škodu. Žalobca však žiadnymi dôkazmi nepodporil svoje tvrdenia v rámci preukázania splnenia podmienok § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. K absencii výkonu verejnej moci žalovaný uviedol, že rozhodnutia týkajúce sa žalobcu boli personálnymi opatreniami zamestnávateľa žalobcu súvisiacimi so služobným pomerom žalobcu a nie výsledkom výkonu verejnej moci realizovanej orgánom vykonávajúcou verejnú moc. Žalovaný poukázal na podporu týchto tvrdení na rozsudky tunajšieho súdu č.k. 44C/586/2015-123 zo dňa 05.10.2016, č.k. 10Cpr/6/2012-210 zo dňa 07.02.2017, rozsudok NS SR č.k. 3Cdo/78/2018, 3Cdo 79/2018 z 28.03.2019. V prejednávanej veci je vzťah žalobcu so žalovaným založený zákonom č. 346/2005 Z.z. v subsidiárnej pôsobnosti Správneho poriadku a aj Zákonníka práce, vo svojej podstate zamestnanecký vzťah s určitými modifikáciami, kedy žalovaný v ňom vystupoval ako zamestnávateľ žalobcu a nie ako orgán vykonávajúci verejnú moc. Aj keď profesionálni vojaci vykonávajú štátnu službu v služobnom pomere k SR, žiadny všeobecne záväzný právny predpis, a teda nie ani zákon č. 514/2003 Z.z., či zákon č. 346/2005 Z.z. nikde neustanovuje, že v prípade služobného pomeru profesionálneho vojaka ide o výkon štátnej moci ako druhu verejnej moci. Pri skúmaní, či orgán verejnej moci vykonáva verejnú moc, je významné to, či tzv. vrchnostensky koná vo verejnej sfére a s verejnými dôsledkami - navonok, vo vzťahu k iným subjektom, ktoré sa nachádzajú mimo samotný orgán verejnej moci.

8. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, vypočul vo veci zástupcov oboch sporových strán, oboznámil sa s listinnými dokladmi špecifikovanými v bode 2 odôvodnenia tohto rozsudku, rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava, č. VÚSZ-65101023481708/19-OVZ zo dňa 25.10.2013, ako i celým obsahom súdneho spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav :

9. Žalobca pôsobil v ozbrojených silách SR ako profesionálny vojak v služobnom pomere, pričom do rozhodnutia ministra obrany SR Personálnym rozkazom č. V-39 zo dňa 31.07.2006 bol dočasne vyčlenený na plnenie úloh organizačných zložiek VOS. Personálnym rozkazom ministra obrany SR č. V-39 z 31.07.2006 podľa § 60 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z. bolo žalobcovi ukončené dočasné vyčlenenie na plnenie úloh organizačných zložiek Vojenského spravodajstva a podľa § 57 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. bol dňom 01.08.2006 premiestnený do podriadenosti náčelníka Generálneho štábu OS SR. Proti uvedenému Personálnemu rozkazu podal žalobca rozklad, ktorý minister obrany SR rozhodnutím č. VS 100-955-2/2006 z 04.0.2006 zamietol a Personálny rozkaz č. V-39 z 31.07.2006 potvrdil. Žalobca následne žalobou podanou na Krajský súd Bratislava sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra obrany č. VS100-955-2/2006, ktorý Krajský súd Bratislava rozsudkom č.k. 1S 402/2006-53 z 03.10.2008 napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Minister obrany SR v ďalšom konaní v zmysle právneho názoru Krajského súdu Bratislava vydal nové rozhodnutie č. VS100-47-4/2009 z 26.02.2009, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku Personálny rozkaz ministra obrany SR č. V-39 z 31.07.2006 zmenil tak, že podľa § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. dňom 31.07.2006 ukončil žalobcovi dočasné vyčlenenie na plnenie úloh organizačných zložiek VOS OS SR. Aj toto rozhodnutie napadol žalobca žalobou o preskúmanie zákonnosti, kde Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 4S 79/2009-132 z 03.09.2010 rozhodnutie žalovaného č. VS100-47-4/2009 z 26.02.2009 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Nakoľko v tomto období už žalobca nebol profesionálnym vojakom, s poukazom na § 1 zákona č. 346/2005 Z.z. , minister obrany SR vo veci nekonal, preto žalobca podal žalobu proti nečinnosti orgánu štátnej správy na Krajský súd Bratislava, o ktorej veci rozhodol NS SR uznesením č.k. 6Sžnč/2/2011 z 28.09.2001, ktorým uložil žalovanému povinnosť konať a vydať rozhodnutie v správnom konaní začatom na základe oznámenia žalobcu č. VS 100-814/2006 z 26.07.2006 do 60 dní. V súlade s týmto uznesením NS SR vydal minister obrany SR konečné rozhodnutie č. 74/2012 zo dňa 21.03.2012 , ktorým zastavil konanie vo veci skončenia dočasného vyčlenenia a premiestnenia žalobcu podľa § 30 ods. 1 písm. h/ Správneho poriadku, nakoľko odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu, keďže žalobcovi skončil služobný pomer.

10. Personálnym rozkazom riaditeľa VOS č. V-60 z 31.07.2006 bol žalobca podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. dňom 31. 07.2006 odvolaný z doterajšej funkcie, voči ktorému podal žalobca odvolanie, v ktorom okrem iného poukázal na nesprávnosť uvedeného zákonného dôvodu odvolania z doterajšej funkcie. Minister obrany SR ako správny orgán rozhodnutím č. VS100-955-3/2006 z 04.09.2006 zmenil Personálny rozkaz riaditeľa VOS č. V-60 a odvolal žalobcu podľa § 58 ods. 1 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. dňom 31.07.2006 z doterajšej funkcie. Uvedené druhostupňové rozhodnutie napadol žalobca žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorú žalobu Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 2S 401/06-42 z 11.06.2008 zamietol. V následnom odvolacom konaní rozhodol NS SR rozsudkom č.k. 1Sžo/186/2008 z 20.10.2009, ktorým zmenil rozsudok Krajského súdu Bratislava č.k. 2S 401/06-42 tak, že rozhodnutie žalovaného č. VS 100-955-3/2006 z 04.09.2006 v spojení s Personálnym rozkazom riaditeľa VOS č. V-60 z 31.07.2006 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Nakoľko v tomto období už žalobca nebol profesionálnym vojakom a žalovaný bol nečinný, žalobca podal žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy na Krajský súd v Bratislave, o ktorej veci rozhodol uznesením č.k. 6Sžnč/6/2011 z 26.10.2012 NS SR tak, že uložil žalovanému povinnosť konať a vydať rozhodnutie v správnom konaní začatom na základe záznamu o vykonanom personálnom pohovore č. 234817 z 31.07.2006 do 30 dní. Riaditeľ VOS rozhodnutím č. 75/2012 z 22.03.2012 zastavil konanie vo veci odvolania žalobcu z funkcie, ku ktorému došlo Personálnym rozkazom riaditeľa VOS č. V-60 z 31.07.2006, a to z dôvodu, že po skončení služobného pomeru žalobcu odpadol právny dôvod na ďalšie pokračovanie neskončeného konania vo veci skončenia dočasného vyčlenenia a premiestnenia.

11. Personálnymi rozkazmi náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl SR (ďalej len „GŠ OS SR“): č. 1395 z 03.08.2006 bol žalobca podľa § 62 ods. 1 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. od 01. augusta 2006 zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov; č. 1723 z 30.10.2012 bol žalobca podľa § 53 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. od 01. novembra 2006 ustanovený do funkcie starší vojenský poradca Odboru prípravy na zastúpenie vo veliteľstvách NATO Personálneho úradu Štábu personálneho manažmentu GŠ OS SR a zároveň žalobcovi podľa § 61 ods. 4 cit. zákona dňom 31. októbra 2006 skončilo zaradenie do personálnej zálohy; č. 2221 zo 20.12.2006 podľa § 70 ods. 1 písm. g/ cit. zákona bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorého služobný pomer skončil dňom doručenia rozhodnutia 21. decembra 2006, ktoré bolo z dôvodu odvolania žalobcu zrušené rozhodnutím ministra obrany SR č. OÚ 22-87/2007 z 13.06.2007 a vec bola vrátená na nové rozhodnutie a prejednanie. Personálnym rozkazom náčelníka GŠ OS SR č. 986 z 09.07.2007, právop. 25.07.2007, bol žalobca podľa § 70 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 13 ods. 1 písm. m/ zákona č. 346/2005 Z.z. a § 10 ods. 1 písm. h/ a § 18 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niekt. zákonov prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorý služobný pomer žalobcu ako skončil 09.07.2007.

12. Rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava, č. VÚSZ-65101023481708/19-OVZ zo dňa 25.10.2013 bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok od 01.11.2013 vo výške 1.833,08 eur, doplatok časti výsluhového dôchodku 1.221,55 eur za dobu od 10.07.2007 - 29.01.2010, doplatok časti výsluhového dôchodku 1.732,29 eur, ktorú mu bol poukázaný dennikom mimoriadnych platieb za dobu od 30.01.2010 - 31.03.2013, výsluhový dôchodok 1.823,74 eur, ktorý bol žalobcovi vyplácaný v termíne od 01.04.2013 - 30.06.2013.

13. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 29.01.2010 žiadal žalobca žalovaného v súlade s § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej mu nezákonným rozhodnutím ministra obrany SR č. VS100-955-3/2006 zo dňa 04.09.2006 v spojení s nezákonne vydaným rozhodnutím riaditeľa VOS č. V-60 zo dňa 31.07.2006, ktoré boli zrušené rozsudkom NS SR č. 1Sžo/186/2008 zo dňa 20.10.2009 pre nezákonnosť, ako i rozhodnutím ministra obrany SR č. V-39/2006 zo dňa 31.07.2006, rozhodnutím č. VS100-47-4/2009 zo dňa 26.02.2009, ktorými nezákonnými rozhodnutiami v dôsledku odvolania žalobcu zo zastávanej funkcie a nezákonným ho ustanovením do personálnej zálohy s neskorším ustanovením do funkcie, mu vznikla škoda vo výške 3.077,44 eur (zníženie posledného priznaného platu z funkcie riaditeľa úradu VÚ 3835 Bratislava oproti platu priznanému pri ustanovení do inej funkcie, až do skončenia jeho služobného pomeru profesionálneho vojaka) , súčasne, keďže služobný pomer žalobcu bol v roku 2007 skončený a bol zo služobnému pomeru profesionálneho vojaka prepustený, došlo tým k ukráteniu straty služobného platu u žalobcu, k jeho poškodeniu pri následnom priznaní výsluhového dôchodku a odchodného. Pretože vyčíslenie tejto škody je komplikované, žalobca navrhol pri uplatnení

si tejto časti spôsobenej mu škody, aby Úrad Vojenského sociálneho zabezpečenia Bratislava opätovne prepočítal a priznal žalobcovi dávky sociálneho zabezpečenia, t.j. odchodné a výsluhový dôchodok, pričom ak by tento postup nebol akceptovateľný, žalobca si ako ušlý zisk na výsluhovom dôchodku a odstupnom uplatnil 50.000 eur. Z dôvodu, že nezákonné rozhodovanie a nesprávny úradný postup zo strany príslušných správnych orgánov voči žalobcovi ho vážne spoločensky, morálne, profesionálne poškodilo na cti, vážnosti, postavení v zamestnaní i spoločensky v rámci ozbrojených síl, žalobca si uplatnil nemajetkovú ujmu 300.000 eur. Celkom si tak žalobca uplatnil náhradu škody 353.077,44 eur + 663,80 eur ako náhrada výdavkov za poštovné a právne poradenstvo.

14. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 20.12.2010 žiadal žalobca žalovaného v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vzniknutej mu v dôsledku nezákonného vydaného rozhodnutia ministra obrany SR č. VS100-47-4/2009 zo dňa 26.02.2009, ktorým bol zmenený Personálny rozkaz ministra obrany č. V-39 zo dňa 31.07.2006, ktoré bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu Bratislava č.k. 4S 79/2009-132 zo dňa 03.09.2010, a to náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1.350.000 eur a súčasne o verejné ospravedlnenie.

15. Z výpovede žalobcu súd zistil, že náhradu škody v podobe ušlého zisku si uplatňuje v rozsahu hodnotného platu plukovníka bez všetkých spravodajských príplatkov vo výške 2.270 eur za obdobie od 01.07.2007 do dňa podania žaloby v roku 2012. Poukázal na skutočnosť, že do 09.07.2007 mu bol doplatený rozdiel platu vo výplatnom termíne 10.08.2007 späťne za obdobie od 21.12.2006 do 09.07.2007. Nemajetkovú ujmu žiada z dôvodu, že jednanie žalovaného voči žalobcovi ho poškodilo, keďže v rámci pôsobenia v armáde 27 rokov služby, vyše roka pôsobiaceho ako riaditeľ VOS, kedy s ním jednali funkcionári VOS a minister obrany pri vydávaní personálnych rozkazov a namietaných nesprávnych úradných postupoch šikanózne, poškodili ho pred príslušníkmi generálneho štábu armády SR, nedovolili sa žalobcovi ani poriadne rozlúčiť na pracovisku po zmene jeho vyčlenenia od júla 2006 do prvého prepustenia zo štátnozamestnaneckého pomeru 20.12.2006.

16. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.), tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 514/2003 Z.z., na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, orgán verejnej moci je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo

výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. , v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b/ závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dna, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z.z.“), predmetom tohto zákona je úprava právnych vzťahov pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z., na právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sa vzťahuje Zákonník práce len vtedy, ak to ustanovuje tento zákon.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z.z., právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sú vzťahy profesionálneho vojaka k Slovenskej republike (ods. 3).

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá zákona č. 346/2005 Z.z., Ministerstvo obrany SR na účely tohto zákona je hlavným služobným úradom pre štátnu službu profesionálnych vojakov.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy pre

- a) zriadenie a kontrolu obrany Slovenskej republiky,
- b) výstavbu , riadenie a kontrolu ozbrojených síl Slovenskej republiky,
- c) koordináciu činností a kontrolu orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy a iných právnických osôb pri príprave na obranu Slovenskej republiky,
- d) koordináciu obranného plánovania,
- e) zabezpečenie nedotknuteľnosti vzdušného priestoru Slovenskej republiky,
- f) koordináciu vojenskej letovej premávky s civilnou letovou premávkou ,
- g) vojenské spravodajstvo,

h) alternatívnu službu.

17. Predmetom prejednávaneho sporu je nárok žalobcu na zaplatenie náhrady škody predstavujúcej ušlý zisk 344.534,66 eur a nemajetkovej ujmy v peniazoch 1.000.000 eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý nárok na náhradu škody žalobca odôvodňoval rozsudkom NS SR č.k. 1Sžo/186/2008 z 20.10.2009, ktorým bolo zrušené rozhodnutie ministra obrany SR č. VS 100-955-3/2006 z 04.09.2006 v spojení s Personálnym rozkazom riaditeľa VOS MO SR č. V-60 z 31.07.2006, ako i rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/402/2006-53 z 03.10.2008, ktorým Krajský súd zrušil rozhodnutie ministra obrany SR č. VS-955-2/2006 z 04.09.2006 a Personálny rozkaz ministra obrany SR č. V-39 z 31.07.2006, rozhodnutie ministra obrany SR č. VS100-47-4/2009 zo dňa 29.02.2009, ktorým bol zmenený Personálny rozkaz ministra obrany SR č. V-39 a zároveň nesprávnym úradným postupom vo vzťahu k žalobcovi tým, že žalovaný u žalobcu neuplatnil obnovu konania ako u iného profesionálneho vojaka R.. N. ohľadne prepustenia zo štátnozamestnaneckého pomeru. V prejednávanej veci sa teda žalobca domáha uplatnených nárokov za nezákonné rozhodnutia a za úkony služobných funkcionárov voči jeho osobe ako príslušníkovi ozbrojených síl - profesionálnemu vojakovi, spojených s ukončeným dočasným vyčlenením žalobcu v organizačnej zložke VOS MO SR a jeho premiestnením do podriadenosti náčelníka GŠ OZ SR, odvolaním dovtedy zastávanej funkcie riaditeľa úradu VOS MOSR, ako i prepustením žalobcu z ozbrojených síl.

18. Prvoradým predpokladom úspešnosti požadovaného nároku na splnenie podmienok vecnej legitímácie v spore, či už aktívnej alebo pasívnej. S poukazom na námietku žalovaného ohľadne neexistencie jeho pasívnej legitímácie v spore sa súd zaoberal posúdením právneho základu nároku podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z., kedy sa jedná o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci bez ohľadu na zavinenie a bez možnosti liberácie, a to za súčasného splnenia podmienok:

- existencie nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup
- existencie škody
- príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávne rozhodnutie orgánu verejnej moci musí byť priamou príčinou škody, existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, ako i existenciu škody a príčinnú súvislosť medzi nimi musí preukázať žalobca. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je táto zodpovednosť daná.

19. Aj z rozhodovacej praxe súdov (napr. uznesenie NS SR č.k. 2Cdo 91/2009 z 30.06.2010) vyplýva, že verejnou mocou sa rozumie moc, ktorá autoritatívne rozhoduje o právach a povinnostiach subjektov, či už priamo alebo sprostredkovane a subjekt, o právach a povinnostiach ktorého rozhoduje orgán verejnej moci, nie je v rovnoprávnom postavení s týmto orgánom, obsah rozhodnutia tohto orgánu nezávisí od vôle subjektu, voči ktorému rozhodnutie smeruje, pričom štát verejnú moc vykonáva predovšetkým prostredníctvom orgánov zákonodarnej, výkonnej a súdnej moci. Žalovaný vo všeobecnosti predstavuje orgán výkonnej moci, ktorý vykonáva verejnú moc podľa zákona vo vzťahu k subjektom, ktoré nie sú v rovnoprávnom postavení. Naopak o výkon verejnej moci nepôjde v prípadoch, keď štát vystupuje v súkromnoprávných vzťahoch, napr. aj ako zamestnávateľ, akým je aj daný prípad. Uvedené priamo vyplýva z ustanovení § 1 a § 4 ods. 1 veta prvá zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky, upravujúceho právne vzťahy pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov vo vzťahu k Slovenskej republike, so subsidiárnou pôsobnosťou Zákonníka práce, a na účely ktorého je Ministerstvo obrany SR hlavným služobným úradom pre štátnu službu profesionálnych vojakov. Potom právny vzťah medzi stranami sporu má charakter štátnozamestnaneckého pomeru a za škodu spôsobenú v týchto vzťahoch štát zodpovedá podľa všeobecných predpisov (pracovnoprávna zodpovednosť podľa § 190 až 194 Zákonníka práce) a orgán verejnej moci (Ministerstvo obrany SR) vystupuje ako zamestnávateľ.

20. Právna úprava služobného pomeru profesionálnych vojakov v zákone č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky tento právny vzťah komplexne rieši. Aj keď právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sú vzťahmi profesionálneho vojaka k SR, citovaný zákon nikde neustanovuje, že v prípade služobného pomeru profesionálneho vojaka ide o výkon štátnej moci ako druhu verejnej moci. Pre aplikáciu zákona č. 514/2003 Z. z. však

musí ísť o výkon štátnej - verejnej moci, pri splnení ďalších obligatórnych podmienok vymedzených týmto zákonom. Predmetom právnej úpravy zákona č. 514/2003 Z. z. je úprava zodpovednostných vzťahov, ktorých základom je chybné rozhodnutie alebo postup pri výkone suverénnej štátnej moci, pre uplatnenie ktorej je charakteristický vzťah nadriadenosti a podriadenosti zúčastnených subjektov týchto právnych vzťahov a je vylúčené postupovať podľa tohto zákona pri posudzovaní zodpovednosti vyplývajúcej z individuálneho služobne - právneho vzťahu charakterizovaného vzájomnou rovnosťou jeho účastníkov. Podľa uznesenia Ústavného súdu ČSFR sp. zn. I. ÚS 191/92 z 9.6.1992 je verejnou mocou taká moc, ktorá autoritatívne rozhoduje o právach a povinnostiach subjektov, či už priamo alebo sprostredkované. Subjekt, o ktorého právach a povinnostiach rozhoduje orgán verejnej moci, nie je v rovnoprávnom postavení s týmto orgánom a obsah rozhodnutia tohto orgánu nezávisí od vôle subjektu. Verejnú moc vykonáva štát predovšetkým prostredníctvom orgánov moci zákonodarnej, výkonnej a súdnej a za určitých podmienok ju môže vykonávať aj prostredníctvom ďalších subjektov. Kritériom pre určenie, či iný subjekt koná ako orgán verejnej moci je skutočnosť, či konkrétny subjekt rozhoduje o právach a povinnostiach iných osôb a tieto rozhodnutia sú štátnou mocou vynútiteľné, či môže štát do týchto práv a povinností zasahovať. V zmysle uvedeného potom o výkon verejnej moci nejde tam, kde štát nevystupuje v tzv. vrchnostenskej pozícii, ale vstupuje do právneho vzťahu ako účastník rovný s druhým účastníkom právneho vzťahu, teda neuplatňuje v ňom svoju suverenitu a podľa § 21 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka má v takomto vzťahu štát charakter právnickej osoby. Za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti vyplývajúcej z takéhoto vzťahu štát zodpovedá podľa všeobecných predpisov, ako za škodu spôsobenú mimo rámca výkonu verejnej moci konaním, s ktorým zákon spája objektivnú zodpovednosť. Služobný vzťah profesionálneho vojaka je svojou podstatou vzťahom zamestnaneckým s určitými modifikáciami a tento charakter nemôže poprieť ani § 81 a nasl. zákona č. 346/2005 Z. z., podľa ktorého sa na konanie vo veciach služobného pomeru vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy sa odvíja od rozhodnutí ministra obrany SR o ukončení jeho dočasného vyčlenenia na plnenie úloh organizačných zložiek Vojenského spravodajstva a jeho premiestnenia do podriadenosti náčelníka GŠ OS SR a od rozhodnutia riaditeľa VOS o odvolaní z doterajšej funkcie, ktoré aj keď boli vydané v rámci správneho konania, neboli rozhodnutiami, pri ktorých služobný úrad voči žalobcovi konal ako orgán verejnej moci. Konal ako zástupca protistrany služobného právneho vzťahu žalobcu, ktorého obsah, teda práva a povinnosti sú vymedzené zákonom č. 346/2005 Z. z.. Služobný úrad rozhodoval o individuálnych právach a povinnostiach žalobcu vyplývajúcich zo služobného pomeru žalobcu spojených so zmenou služobného pomeru žalobcu a v danom prípade mal potom štát reprezentovaný služobným úradom postavenie súkromnoprávneho subjektu pri výkone práv a povinností vyplývajúcich zo služobného vzťahu, ako špecifického zamestnaneckého vzťahu, na ktorý sa pôsobnosť zákona č. 514/2003 Z. z. nevzťahuje.

21. Ako mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, v súvislosti so služobným pomerom žalobcu došlo k vydaniu viacerých personálnych rozhodnutí, pričom zrušené ako nezákonné boli len rozhodnutia, a to: a/ Personálny rozkaz riaditeľa VOS č. V-60 zo dňa 31.07.2006, ktorým bol žalobca odvolaný z doterajšej funkcie v spojení s rozhodnutím ministra obrany SR č. VS100-955-3/2006 zo dňa 04.09.2006, ktorým bol personálny rozkaz č. V-60 zmenený a žalobca bol odvolaný z doterajšej funkcie, b/ potvrdzujúce rozhodnutie ministra obrany SR č. VS100-955-2/2006 zo dňa 04.09.2006, ktorým bol potvrdený Personálny rozkaz ministra obrany SR č. V-39 zo dňa 31.07.2006, ktorým bolo žalobcovi ukončené dočasné vyčlenenie na plnenie úloh organizačných zložiek VOS a zároveň bol žalobca premiestnený do podriadenosti náčelníka GŠ MO SR, c/ rozhodnutie ministra obrany SR č. VS100-47-4/2009 zo dňa 26.02.2009, ktorým bol zmenený Personálny rozkaz ministra obrany SR č. V-39 a zároveň bolo ukončené dočasné vyčlenenie žalobcu na plnenie úloh organizačných zložiek VOS. Jedná sa o personálne opatrenia, ktorými realizuje služobný úrad MO SR svoje postupy výlučne počas trvania služobného pomeru profesionálneho vojaka. Služobný úrad MO SR konal voči žalobcovi v pozícii zamestnávateľa, na nie ako orgán verejnej moci. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 20,21 odôvodnenia tohto rozsudku je nepochybné, že MO SR, resp. minister obrany SR, riaditeľ VOS nevystupovalo vo vzťahu k žalobcovi v pozícii vykonávateľa zvrchovanej štátnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do jeho pôsobnosti podľa zákon č. 575/2001 Z.z., ale konalo v pozícii služobného úradu (zamestnávateľa) podľa § 4 zákona č. 346/2005 Z.z. a žalobca vystupoval ako profesionálny voja (zamestnanec štátu) v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z., ktorý štátnu službu vykonáva v služobnom pomere, ktorý sa zakladá k štátu. Keďže v konaní nebol preukázaný základný predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú nezákonnými rozhodnutiami štátu, resp. jeho nesprávnym úradným postupom, z dôvodu, že rozhodovanie vo veciach služobného pomeru

profesionálneho vojaka nie je výkonom verejnej moci orgánom verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z., súd žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného zamietol. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právoplatné rozhodnutia tunajšieho súdu týkajúce sa totožného predmetu konania s odlišnými žalobcami vo vzťahu k žalovanému, ktoré vyhodnotili nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného totožne ako súd v prejednávanej veci č.k. 21C 98/2012, jedná sa o rozsudky č.k. 44C/586/2015-123 zo dňa 05.10.2016, č.k. 10Cpr/6/2012-210 zo dňa 07.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2CoPr/8/2018-246 zo dňa 25.09.2019, č.k. 19 Cpr/6/2012-399 zo dňa 17.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9CoPr/10/2018-474, ako i uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 91/2009 zo dňa 30.06.2010, rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 78/2018 zo dňa 28.03.2019.

22. Odhliadnuc od dôvodu zamietnutia žaloby uvedeného v bode 21 odôvodnenia tohto rozsudku bolo potrebné žalobu zamietnuť i z iných dôvodov. Predovšetkým z dôvodu, že nárok na náhradu škody požadovaného ušlého zisku 344.534,66 eur nebol vôbec uplatnený žalobcom pred podaním žaloby na súd v rámci žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v zmysle §15 zákona č. 514/2003 Z.z. Ako vyplýva zo samotnej Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 29.01.2010 (bod 13 odôvodnenia tohto rozsudku), žalobca si žiadosťou uplatnil okrem náhrady škody predstavujúcej vyplatenie rozdielu platu 3.077,44 eur, náhrady výdavkov na poštovné a právne poradenstvo, nemajetkovej ujmy 300.000 eur výlučne náhradu ušlého zisku na výsluhovom dôchodku a odstupnom vo výške 50.000 eur, avšak nie ušlého zisku za nevyplatenú mzdu, ktorá by mu mala byť za obvyklých okolností žalovaným vyplatená vo výške 2.270 eur mesačne od 09.07.2007, t.j. od doby skončenia jeho služobného pomeru do dňa, ktorý s presnosťou nedokázal ani sám žalobca špecifikovať, či do podania žaloby na súd (čo by bolo logické) alebo do decembra 2019 (ako ušlý zisk špecifikoval podaním zo dňa 01.03.2020, ktorú zmenu žaloby súd nepripustil). Rozdiel platu i náhrada ušlého zisku na výsluhovom dôchodku a odstupnom bola žalobcovi vyplatená v zmysle Žiadosti a z tohto dôvodu vzal žalobca i žalobcu v časti zaplatenia sumy 5.465,34 eur späť (bod 4 odôvodnenia tohto rozsudku). Z dôvodu, že nárok na zaplatenie náhrady škody - ušlého zisku 344.534,66 eur si žalobca riadne v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. riadne u žalovaného neuplatnil, čím nie je splnená procesnoprávna podmienka uplatnenia nároku v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. na súde, navyše tento nárok žalobca relevantne ani nepreukázal, hoci dôkazné bremeno je na ňom, taktiež vzhľadom na právoplatné skončenie služobného pomeru žalobcu ku dňu 09.07.2007, by bol takýto nárok od tejto doby absolútne nedôvodný, súd aj z týchto dôvodov žalobu v časti nároku na zaplatenie sumy ušlého zisku 344.534,66 eur zamietol.

23. Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy 1.000.000 eur, žalobca v konaní jednak svojou výpoveďou pred súdom, jednal listinnými dôkazmi, resp. tvrdeniami vo svojich písomných podaniach, nepreukázal splnenie podmienok § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Sám žalobca výšku nemajetkovej ujmy odôvodňuje len prevažne všeobecnými tvrdeniami bez podpory dôkazov, pričom v tejto súvislosti poukazuje na majetkovú sféru vplyvu. Rovnako žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal príčinnú súvislosť medzi požadovanou nemajetkovou ujmovou a nezákonnými rozhodnutiami resp. nesprávnym úradným postupom žalovaného. Na základe uvedených skutočností súd preto i z týchto dôvodov žalobu v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

24. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP s poukazom na čl. 17 CSP a procesnú ekonómiu tak, že v konaní plne procesne úspešnému žalovanému nepriznal voči neúspešnému žalobcovi žiadne trovy, nakoľko žalovaný žiadne trovy nežiadal, a to aj s poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 z 28.02.2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).